

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion"

(2002/C 192/04)

BAKGRUND

Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion [KOM(2001) 534 slutlig].

Kommissionens beslut av den 26 september 2001 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga.

Regionkommitténs presidiums beslut av den 12 juni 2001 att ge utskott 7 – utbildning, yrkesutbildning, kultur, ungdomsfrågor, idrott, medborgerliga rättigheter – i uppdrag att utarbeta ett yttrande i frågan.

Det utkast till yttrande (CdR 387/2001 rév.) som antogs av utskott 7 den 30 november 2001 [föredragande: Ann Beskow, kommunalråd i Orsa kommun (S–PSE)].

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin plenarsession den 13–14 mars 2002 (sammanträdet den 13 mars).

1. Regionkommitténs synpunkter beträffande meddelandet

1.1. Regionkommittén instämmer i konstaterandet att audiovisuella produktioner spelar en viktig roll för att skapa en europeisk identitet.

ReK vill framhålla betydelsen av att främja en ny infrastruktur för film- och TV-produktion där regional och lokal audiovisuell produktion är under tillväxt. Regional/lokal filmproduktion är vid sidan av nationell produktion ett medel att balansera den stora produktion som görs i icke-europeiska länder. Erfarenheterna visar att denna typ av regionalt förankrade produktioner ofta lockar en stor publik, inte bara i den egna regionen utan även nationellt och internationellt.

De olika stödformerna på europeisk, nationell, regional och kommunal nivå bör så långt det är möjligt komplettera varandra.

Det är angeläget att ny teknik kan användas för att distribuera sådana regionala produktioner.

1.2. ReK anser att de krav som kommissionen ställer på statliga stödssystem är väl avvägda. Sådana stödssystem snedvrider inte konkurrensen samtidigt som de främjar en europeisk filmproduktion på flera nivåer.

ReK vill betona att de medel som avsätts i de regioner som bedriver film- och TV-produktion är tillkommande medel som kompletterar de statliga bidragen. Dessa medel kan ha betydelse för att s.k. svåra filmer kommer till stånd. Dessa medel bidrar till att det i regionerna finns en tillräcklig volym för att kunna uppehålla kompetens, teknik och andra förutsättningar för audiovisuell produktion på en professionell nivå.

ReK vill även framhålla att medel från strukturfonderna används till filmproduktion och att dessa medel då betraktas på samma vis som medel från Media Plus.

Medel från Media Plus och från strukturfonderna är av stor betydelse för att regioner med låg audiovisuell produktionskapacitet eller som utgör ett geografiskt eller språkligt begränsat område skall ha möjlighet att producera film.

1.3. ReK menar att diskussionen om bevarande av audiovisuella produktioner är väsentlig. När man i allmänt tal talar om kulturarv har detta begrepp i första hand avsett byggnader, föremål och handlingar.

I och med tillkomsten av den fotografiska bilden och senare även filmen måste begreppet kulturarv vidgas till att även gälla dessa uttrycksformer. Det kulturhistoriska värdet av film – från 1895 och framåt – kommer sannolikt att öka och bli en allt viktigare del av det europeiska kulturarvet eftersom film i rörlig bild återskapar en förgången tid. Erfarenheten visar att

visningar av kulturhistorisk film lockar en stor publik. Särskilt gäller detta regionalt/lokalt producerad film från t.ex. städer, kommuner eller lokala företag och föreningar.

Bevarandet bör avse såväl spelfilmen som den dokumentära, icke-fiktiva filmen. Inte minst denna del av den rörliga bildens kulturarv måste uppmärksammas på ett helt annat sätt än tidigare.

Det finns här flera frågor som måste lösas på bästa sätt: insamling, bevarande, vård, klassificering, registrering, sökbarhet, tillgängliggörande, rättigheter m.m. En enkät till medlemsländerna är ett första steg vars resultat kan leda fram till nödvändiga åtgärder.

1.4. ReK anser i likhet med kommissionen att e-bio och liknande produktions- och distributionsformer har stor betydelse för utvecklingen inom film- och medieområdet.

Betydelsen ligger bl.a. i billigare produktion och snabbare och billigare distribution till biografer i bl.a. glesbygdsområden.

Tillkomsten av European Digital Cinema Forum är ett värdefullt steg i denna utveckling.

1.5. ReK anser att den audiovisuella produktion och distribution som erhåller olika former av skattemedel för att komma till stånd och som därmed klassificeras som kulturvaror skall ha låg eller ingen mervärdesskatt. Detta bör exempelvis gälla mervärdesskatten på biobiljetter för att kunna främja t.ex. familjebesök på bio.

1.6. Den audiovisuella sektorn är över hela världen i expansion och är beroende av både offentliga insatser och en fungerande marknad. Tekniska och ekonomiska förutsättningar för produktion och distribution behöver studeras för att ge underlag för politiska ställningstaganden på olika europeiska nivåer. Det är nödvändigt att den regionala och lokala nivån uppmärksammas.

2. Regionkommitténs rekommendationer beträffande meddelandet

2.1. ReK föreslår att kommissionen stödjer en översyn av den regionala/lokala audiovisuella produktion som sker inom EU idag. Särskild vikt skall läggas vid att utvärdera denna produktion med avseende på värdandet av europeisk kultur och på regionalpolitiska och ekonomiska effekter.

ReK rekommenderar kommission att stödja åtgärder för att skapa ett nätverk för europeiska filmorganisationer på regional nivå för erfarenhetsutbyte.

2.2. Kommissionens förslag om att göra en enkät till medlemsstaterna om bevarandet av audiovisuella produktioner tillstyrks av ReK liksom att kommissionen skall främja samarbetet mellan berörda parter.

Det är väsentligt att åtgärder för insamling, vård, bevarande och tillgängliggörande avser alla typer av produktioner, från spelfilm till lokalt gjorda produktioner av dokumentär karaktär.

ReK stödjer förslaget om att kommissionen gör en enkät om offentliga register över filmer och andra audiovisuella produktioner. ReK anser att det är viktigt att skapa ett nätverk av nationella och även regionala sådana register.

2.3. ReK hävdar att e-bio och liknande tekniska lösningar för nya former av distribution av audiovisuella produktioner är en fråga som aktivt skall följas av kommissionen och att man skall bevaka både distribution till biografer och till enskilda konsumenter.

2.4. ReK anser att kommissionen bör göra det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa nedsatta mervärdesskattesatser på kulturvaror och kulturtjänster.

2.5. Den föreslagna undersökningen om klassificering av audiovisuella produktioner med skilda distributionssätt välkomnas av ReK.

2.6. ReK tillstyrker förslaget om att kommissionen inrättar en expertgrupp för att bevaka utvecklingen inom den audiovisuella sektorn. ReK vill här betona att den regionalt bedrivna verksamheten och dess betydelse för den europeiska mångfalden studeras, liksom dess betydelse för att balansera den icke-europeiska filmens dominans.

2.7. E-learning-initiativet bör användas för att utveckla film- och mediekunskapen hos både barn, ungdom och vuxna.

2.8. ReK betonar vikten av utbildningsmöjligheter inom filmproduktion, i synnerhet med beaktande av principen om livslångt lärande. Det livslånga lärandet är en grundförutsättning för varje regions och kommuns överlevnad och möjlighet att utvecklas, vilket framhålls i ReK:s yttrande om "Memorandum om livslångt lärande" (CdR 19/2001 fin, föredragande: Christina Tallberg).

2.9. Förslaget om en undersökning om identifiering och utvärdering av finansiella flöden inom den europeiska biofilmindustrin välkomnas av ReK och bör till viss del avse den regionalt/lokalt producerade filmen.

2.10. Inför översynen av direktivet om en television utan gränser föreslår ReK att den regional/lokalt producerade filmen sänds via regionala och nationella TV-nät för att främja den kulturella mångfalden.

2.11. Film och TV har ofta dominerats av män. I synnerhet gäller det de tekniska momenten. ReK föreslår att kommissio-

nen främjar kvinnors skapande för att få ett kvinnligt innehåll och ett kvinnligt perspektiv på de produktionerna. Det kan ske genom t.ex. särskild utbildning för kvinnor i manusskrivande, inspelningsteknik och regi.

2.12. Insatser för handikappade föreläs i första hand avse döva och hörselskadade och bestå i sändningar med tecken-språkstolkning och textning. De nya tekniska möjligheter med t.ex. uppdelning av TV-bilden bör utnyttjas.

Bryssel den 13 mars 2002.

Regionkommitténs

ordförande

Albert BORE

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier"

(2002/C 192/05)

BAKGRUND

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier [KOM(2001) 257 slutlig – 2001/0111 (COD)].

Rådets beslut av den 30 augusti 2001 att i enlighet med artikel 265.1 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet.

Presidiets beslut av den 12 juni 2001 att ge utskott 7 – utbildning, yrkesutbildning, kultur, ungdomsfrågor, idrott, medborgerliga rättigheter – i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet.

Det utkast till yttrande (CdR 287/2001 rév. 2) som antogs enhälligt av utskott 7 den 30 november 2001 [föredragande: Roberto Pella, borgmästare i Valdeno I–PPE].

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 43:e plenarsession den 13 mars 2002:

1. Regionkommitténs kommentarer

1.1. Kommittén välkomnar kommissionens förslag till direktiv som syftar till att stärka unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.

1.2. Enligt ReK är det särskilt nödvändigt att inrätta ett enda lagstiftningsinstrument som samlar och kompletterar den nuvarande gemenskapslagstiftningen på området, som består av två förordningar och nio direktiv.

1.3. Särskilt värdefullt är att man genom det nya direktivförslaget åtgärdar den bristande överensstämmelse som i den